

der Franse termen voor: verbintenis of verpanding, verplichting, reserve, winst, dekking, voorziening, afschrijving, fonds voor vernieuwing, geïnvesteerd kapitaal, liquide middelen, overeenkomstig den wensch destijds uitgesproken door de 1ste afdeling van het achtste Internationale Congres dat in 1935 te Brussel gehouden werd.

- b. Vergelijkende studie van de verschillende systemen van boekhouden.

2de Afdeling: Het boekhouden bij de openbare lichamen

- a. Het systeem gevolgd bij de openbare financiën en andere methoden in gebruik bij den Staat en de Gemeenten;
- b. Bestaat de mogelijkheid de verschillende systemen tot een uniforme samen te smelten teneinde te komen tot een type van internationale balans?

3de Afdeling: Onderwijs

Welke technische methoden dienen ontworpen te worden voor de professionele opleiding van den boekhouder, zoowel in het algemeen als op het gebied van speciale onderdeelen der economie?

4de Afdeling: Organisatie

Het organiseren van het zogenaamde „functionele” boekhouden, d.w.z. uit efficiëntie. Aanduiding der verschillende technische methoden welke hiertoe blijkbaar kunnen bijdragen.

Invloed der maatstaven, aangelegd voor de vermindering der uitgaven.

5de Afdeling: Groepsbelangen

- a. Internationale betrekkingen en groepsverhoudingen tussen de accountants en boekhouders der verschillende landen.
- b. Organisatie van het beroep van Accountant in de verschillende landen der wereld; voorwaarden voor toelating, af te leggen examens, gedetailleerde programma's dienaangaande; rol en functie van den Accountant, regeling (officieel, semi-officieel, vrij; wetten, oorkonden, reglementen, tuchtbepalingen) in verband met het Internationaal Statuut van Accountants.

Voor het bekomen van drukwerk betreffende het Congres en voor meer uitgebreide inlichtingen aangaande de organisatie wende men zich tot Monsieur Commesnil, Commissaire général des Congrès de comptabilité 1937, 54 rue de Clichy, à Paris (9).

NIEUWS INZAKE WETGEVING, RESOLUTIES EN BESLISSINGEN OP HET GEBIED DER BELASTINGEN

Red.: Mr. Dr. E. TEKENBROEK

(Bijdragen en mededeelingen zende men aan den Secretaris der Redactie)

Stadstuinjtes

Bij de aangifte voor de inkomstenbelasting van de zuivere opbrengst van een bij den belastingplichtige in eigen gebruik zijnde woning plegen de onderhoudskosten, w.o. die van een bij die woning behoorenden tuin, te worden afgetrokken.

In zijn arrest dd. 12 Februari 1936 (B 6051) maakte de H.R. uit, dat een aftrek van de onderhoudskosten van een tuin niet veroorloofd is, als vaststaat, dat de huurwaarde van het desbetreffende perceel niet wordt beïnvloed door de omstandigheid dat de tot het perceel behorende tuin in verval zou zijn geraakt of zou geraken. Als juridisch argument voor deze beslissing bezigde de H.R. de bewoording van art. 10 I.B., voorschrijvende dat alleen kosten tot verwerving, inning en behoud der opbrengst mogen worden afgetrokken. De onderhoudskosten

hebben in deze dus niet gediend tot behoud van de opbrengst.

Het betrof in deze een perceel gelegen binnen de bebouwde kom van een gemeente, in een stadsdeelte hetwelk nagenoeg geheel aaneen gebouwd is, terwijl de bij het perceel behorende tuin van de grootte en het type is, als in de bebouwde kom dier gemeente normaal is. De Raad van Beroep had bij zijn beslissing tevens gelet op de van algemeene bekendheid zijnde omstandigheid, die in steden als de onderhavige bij de totstandkoming eener huurovereenkomst de bedongen huurprijs afhankelijk pleegt te zijn van factoren, welke voornamelijk het gebouwd gedeelte van het ten gebruike afgestaan onroerend goed plegen te betreffen, doch nimmer of nagenoeg nimmer den staat waarin de bij het gebouwd gedeelte behorende tuin verkeert.

Ergo, aftrek van onderhoudskosten van z.g. stadstuinjtes is niet toegestaan. De vraag of men in een bepaald geval met een stadstuinje te doen heeft zal intusschen dikwijls moeilijk te beantwoorden zijn.

Kans op kwijtschelding van schulden

Het zal in deze tijden veel voorkomen, dat een belastingplichtige, die dik onder de schulden zit, met zijn schuldeischers een regeling zal weten te treffen, waarbij hem die schulden geheel of ten deele zullen worden kwijtgescholden. De H.R. heeft beslist (arrest dd. 19 Februari 1936 B 6053) dat voor het doen der aangifte voor de vermogensbelasting bij de „waardeering” der in aftrek te brengen schulden met de kans op kwijtschelding dier schulden rekening moet worden gehouden.

Aftrek van schuldig gebleven rente

Op een hoogst belangrijke beslissing van den Raad van Beroep te 's Gravenhage (dd. 5 Februari 1936, B 6608) valt de aandacht te vestigen.

Iemand, die in financiële moeilijkheden verkeerde, had met zijn schuldeischers (meest vrienden van hem) een regeling getroffen, waarbij zij er mede accoord gingen, dat de rente die hij hen jaarlijks schuldig was door hen niet zou worden opgevorderd, maar zou worden bijgeschreven op de hoofdsom, totdat hij weer in staat zou zijn, zijn schulden en de rente af te betalen.

Nadat hem verschillende jaren was toegestaan de schuldig gebleven, maar bijgeschreven, dus niet kwijtgescholden, rente krachtens art. 19 I.B. van zijn inkomen in aftrek te brengen, weigert de Inspecteur zulks voor het gevolg toe te staan en de Haagse Raad van Beroep stelt den Inspecteur in het gelijk. Als juridisch argument wordt daartoe gebezigd, dat de rente in kwestie niet verschuldigd is in den zin van art. 19 I. B. Immers op 1 Mei stond in verband met de getroffen regeling vast, dat de rente niet zou worden opgevorderd, zoodat de te betalen rente geen vermindering van inkomen zou opleveren, terwijl die vermindering van inkomen juist de wettelijke grondslag is voor den aftrek. Ergo: met verschuldigde rente is in art. 19 bedoeld: te betalen rente.

Over deze uitspraak zouden pagina's vol geschreven kunnen worden. In haar algemeenheid achten wij haar niet juist, wat de argumentatie betreft. Het treft ons, dat op deze uitspraak geen cassatie-procedure is gevolgd, althans een arrest is dienaangaande niet gepubliceerd, terwijl het toch reeds een betrekkelijk oude uitspraak is. Toch achten wij het van groot belang dat op dit punt zekerheid wordt verkregen t.a.v. het standpunt van den Hoogen Raad. Voorshands kunnen wij niet aannemen, dat de H.R. de argumentatie van den Raad van Beroep te 's Gravenhage tot de zijne zal maken, vooral nu het inkomensbegrip door de rechtspraak hoe langer hoe meer losgemaakt wordt van het begrip geldinkomen.

Men moet o.i. echter bij de beoordeeling van de uitspraak niet uit het oog verliezen, dat zij, hoewel juridisch dan aantastbaar, in feite billijk kan zijn, als men alle omstandigheden kent.

Staat hijv. vast, dat de schuldeischers en de schuldenaar het onderling volkomen eens zijn dat de rente nooit zal worden opgevorderd, maar laat men om den schuldenaar van den aftrek krachtens art. 19 te laten profiteeren formeel de verplichting bestaan, dan komt de uitspraak in een ander licht te staan. Een en ander zou o.m. kunnen blijken uit de wijze, waarop de schuldeischers de rente die zij te vorderen hebben onder hun inkomen opnemen.

Het advies lijkt mij gerechtvaardigd om de onderhavige uitspraak wel in gedachte te houden, maar zoolang geen zekerheid omtrent het standpunt van den Hoogen Raad bestaat, voor cliënten steeds den aftrek te claimen.

E. T.

EXAMEN-VRAAGSTUKKEN

Red.: Drs. ABR. MEY en Drs. J. PAARDEKOOPEL

(Bijdragen en mededeelingen zende men aan den Secretaris der Redactie)

Vraagstuk no. 2 van tentamen contrôleleer Universiteit Amsterdam 1936

Betreft contrôle van loterij voor een gesticht

(Maandblad voor A. & B. April '36).

Het vraagstuk zal worden behandeld in 2 gedeelten, het eerste betreft de organisatie van den verkoop van de loten en de administratie daarvan, het tweede betreft de door den accountant daarop uit te oefenen contrôle.

De aanmaak der loten zal moeten worden vastgelegd op de volgende wijze: in overleg met den notaris is vast te stellen de nummering van de 100.000 loten. De bedrukte loten worden door den drukker afzonderlijk gebundeld in aantallen b.v. 50 stuks met doorlopende nummering. Het persoonlijk ondertekenen door het bestuur van al deze loten is, gezien het groote aantal, onmogelijk, dit zal dus moeten geschieden door middel van een handtekening-elié. Het elié van de handtekening kan daarna ten kantore van den notaris vernietigd worden. De loten zullen moeten worden bedrukt in 3 deelen, waarvan één deel souche en de beide andere deelen bedrukt met „voortrekking” en „hoofdtrekking”. Op deze 3 deelen van het lot zullen in rooddruk aangebracht moeten worden de woorden: „souche”, „voortrekking” en „hoofdtrekking”. De souches kunnen worden gebruikt bij de verantwoording der loten door den verkooper, het gedeelte van het lot met opdruk „voortrekking” kan worden gebruikt voor het incasseeren van de voorttrekkingsprijzen. Het andere gedeelte kan worden gebruikt voor de hoofdtrekkingsprijzen.

Ten kantore van de stichting moet een loten-register worden bijgehouden, waarin voor elk lot een regel, waarachter een kolom voor het aanteekenen van datum van toezending naar den verkooper, naam van den verkooper en datum van verkoop. Verder een ruimte voor aanteekening van event. toegekende prijzen. De toezending van loten aan de verkoopers moet zodanig geschieden, dat steeds een serie van aansluitende nummers aan één verkooper wordt gezonden. De verkoop door hen geschiedt uitteraard willekeurig. Ten kantore wordt verder bijgehouden een rekening-courant-boek voor de verkoopers met dubbele kolommen. In de eerste kolom wordt vermeld het aantal der aan hen ten verkoop toegezonden loten. Telkens wanneer de verkooper 10 loten verkocht heeft moet hij daarvan afrekening aan het kantoor sturen op een daarvoor in te richten speciaal formuliertje, waarop tevens aangegeven of hij een lot voor zich zelf wenscht te behouden, en

welk nummer daarvoor achter gehouden is. Bij deze afrekening worden gevoegd de souches der verkochte, resp. achter gehouden loten. Deze afrekening wordt afgeschreven in de credit-hoeveelheid-kolom in het rekening-courantboek en de tegenwaarde wordt voorgebracht in de debet-geldkolom, tegenover de betaling, die straks in het credit zal worden opgevoerd.

Van uit de souches wordt ook het loten-register bij gewerkt. de souches worden daarna opgeborgen in nummer volgorde voor zoover mogelijk. Telkens wanneer een voortrekking moet plaats vinden wordt tevoren door het kantoor aan alle verkoopers gevraagd opgave te willen verstrekken, met vermelding van nummers, van het aantal loten, die zij nog in voorraad hebben en van het door hen nog verschuldigd geldsaldo. Op deze wijze kan interne contrôle uitgeoefend worden telkens voordat tot trekking wordt overgegaan. Men zou dit systeem kunnen uitbreiden door, in plaats van de saldo-opgave, terugzending te vragen van den geheelen voorraad onder gelijktijdige toezending van den nieuwen stoek. Het komt mij echter voor, dat een dergelijke maatregel te omslachtig is, wel verdient het aanbeveling, dat op de afrekening, die per 10 stuks wordt toegezonden, telkens wordt aangegeven het aantal, maar zonder nummers, der nog voorradige loten.

De trekking wordt gehouden ten kantore van den notaris, daarvan wordt proces-verbaal opgemaakt, trekkingslijsten samengesteld met toezending aan de verkoopers. De incasseering van de prijzen geschiedt tegen overgave van de even vermelde deelen van het lot. Er kan een prijsregister worden ingevoerd, waarin de verschillende prijzen omschreven worden en vermeld wordt volgens welke trekking een bepaald nummer den prijs competeert, waarbij dan het gedeelte van het lot, dat als prijsquitantie dienst doet, kan worden ingeplakt.

De accountants-controle dient te beginnen bij de opgave aan den drukker, overeenkomstig het plan van de loterij, zooals dat in overleg met den notaris is opgemaakt. Wij ontvangen van den drukker een duplicaat-factuur en weten door telling van de loten, die van den drukker ontvangen zijn, hoeveel loten in verantwoording genomen zijn, kunnen voor onze eigen contrôle een copie loten-register maken en daarin aanteekenen de nummers, die aan de verkoopers toegezonden zijn.

De eenvoudigste wijze om dit te organiseren is, dat het kantoor van de stichting van de toezendings-briefjes een extra doorslag maakt en aan het accountants-kantoor toezendt; komen wij dan voor de contrôle, dan hebben wij in ons eigen loten-register reeds vastgelegd hoe het loten-register voor zoover de verstrekking aangaat er moet uitzien en kunnen de debiteeringen in hoeveelheid in de rekening-courant gemakkelijk vastleggen. Aangenomen, dat de accountant telkens vóór een trekking controleert, zal van het kantoor gevraagd kunnen worden om tellingslijsten van de debiteuren-registers te voren klaar te maken, waardoor het vastleggen van de debiteuren-administratie vergemakkelijkt wordt. Wanneer voorts de saldo-lijst van nog voorradige loten, zooeven besproken, aan den accountant wordt toegezonden, kan deze na de debiteuren-controle onmiddellijk vaststellen voor elken debiteur voor welk bedrag deze gedebiteerd moet zijn.

Het bedrag aan verkochte loten wordt dan uit het totaal van de tellingslijsten gemakkelijk gevonden. De contrôle op de betaling der debet-saldi brengt hier geen bijzondere maatregelen, vooral omdat het incasseeren der gedebiteerde gelden zeer spoedig na den verkoop zal plaats vinden, tenslotte contrôle met de saldobiljetten.

Bij elke contrôle zal de accountant ook op het kantoor van de Stichting moeten opnemen hoeveel loten en welke nummers nog niet aan de verkoopers zijn toegezonden. De toegevallen prijzen staan voor den accountant vast uit het proces-verbaal